

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.

.....

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้กำหนดช่องทางการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในหลาย ๆ ช่องทาง ดังต่อไปนี้

(๑) จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น

(๒) การรับฟังความคิดเห็นโดยผ่านเว็บไซต์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน www.labour.go.th

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

๒.๑ จัดสัมมนาให้ภาคีรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. จำนวน ๑ ครั้ง ระยะเวลา ๑ วัน เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน ๑๕๓ คน

๒.๒ การรับฟังความคิดเห็นโดยผ่านเว็บไซต์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน www.labour.go.th โดยได้เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปแสดงความคิดเห็นได้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

๒.๓ จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. เพิ่มเติม จำนวน ๔ ครั้ง แบ่งเป็น ๔ รุ่น ดังนี้

รุ่นที่ ๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ณ จังหวัดสงขลา ผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น ๑๕๐ คน

รุ่นที่ ๒ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น ๑๐๒ คน

รุ่นที่ ๓ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ จังหวัดนครราชสีมา ผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น ๑๒๐ คน

รุ่นที่ ๔ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ กรุงเทพมหานครและจังหวัดปริมณฑล ณ ห้องประชุม จอมพล ป.พิบูลสงคราม ชั้น ๕ กระทรวงแรงงาน ผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น ๓๐๒ คน

๓. พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ จัดสัมมนาให้ภาคีรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค กรุงเทพมหานคร พร้อมแจกแบบสอบถามความคิดเห็นให้ผู้เข้าร่วมสัมมนา

๓.๒ จัดสัมมนาให้ภาคีรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ณ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ (จังหวัดสงขลา) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ จังหวัดนครราชสีมา และกรุงเทพมหานครและจังหวัดปริมณฑล ณ ห้องประชุม จอมพล ป.พิบูลสงคราม ชั้น ๕ กระทรวงแรงงาน

๓.๓ การรับฟังความคิดเห็นโดยผ่านเว็บไซต์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน www.labour.go.th โดยได้เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปแสดงความคิดเห็นได้

๔. ประเด็น...

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ข้อคัดค้าน หรือความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นจากการสัมมนาไตรภาคีเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

(๑) ผู้เข้าร่วมสัมมนาเห็นด้วยเห็นด้วยในหลักการของร่างกฎหมายดังกล่าว และขอให้ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานดำเนินการเสนอกฎหมายตามขั้นตอนต่อไป

(๒) กรรมการสมาคมนายจ้างและกรรมการสหภาพแรงงานครมีสัญชาติไทย

(๓) ฝ่ายลูกจ้างเห็นว่า ควรนิยามคำว่า “ลูกจ้าง” ให้หมายความรวมถึงลูกจ้างรับเหมาค่าแรง และลูกจ้างรับเหมาช่วงด้วย ฝ่ายนายจ้างเห็นว่า ควรคงตามเดิม

(๔) ฝ่ายลูกจ้างเห็นว่า ควรนิยามคำว่า “ปิดงาน” ให้หมายความรวมถึงการห้ามนายจ้างให้ ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าทำงานด้วย ฝ่ายนายจ้างเห็นว่า ควรคงตามเดิม

(๕) ฝ่ายลูกจ้างเห็นว่า ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่พนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานใหม่จำนวน เช่นเดียวกับพนักงานตรวจสอบงานด้วย ฝ่ายนายจ้างเห็นว่า ควรคงตามเดิม

(๖) ควรกำหนดวาระการดำเนินการแต่งตั้งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ไม่เกิน ๒ วาระ ติดต่อกัน

(๗) ฝ่ายลูกจ้างเห็นว่า สหภาพแรงงานครมีระดับเดียว ฝ่ายนายจ้างเห็นว่า สหภาพแรงงาน ครมี ๒ ระดับ คือ ระดับพนักงานทั่วไป และระดับผู้บังคับบัญชา

๔.๒ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นจากการสัมมนาไตรภาคี เมื่อวันที่ ๑๓ วันที่ ๒๒ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑

(๑) ข้อเรียกร้องที่ลูกจ้างได้ยื่นไว้แล้วไม่เสียไป แม้ภายหลังจะมีเหตุทำให้รายชื่อและลายมือชื่อ ของลูกจ้างมีเปลี่ยนร้อยละ ๑๕ ของลูกจ้างทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง

(๒) ที่ปรึกษานายจ้างและลูกจ้างครมีการจดทะเบียน

(๓) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิจัดตั้งสมาคมนายจ้าง และผู้มีสิทธิจัดตั้งสหภาพแรงงานจะต้องมี สัญชาติไทย

(๔) สมาชิกสมาคมนายจ้างต้องเป็นนายจ้างที่ประกอบกิจการประเภทเดียวกันและสมาชิกสหภาพ แรงงานต้องเป็นลูกจ้างของนายจ้างคนเดียวกันหรือประเภทกิจการเดียวกัน

(๕) การเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ควรแยกลูกจ้างระดับบังคับบัญชาและลูกจ้างทั่วไปออกจากกัน

(๖) คุณสมบัติของการเป็นกรรมการสมาคมนายจ้างและการสหภาพแรงงานต้องมีสัญชาติไทย

(๗) การควบสหภาพแรงงานและสมาคมนายจ้างจะต้องเป็นสมาชิกในกิจการประเภทเดียวกัน

๔.๓ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน www.labour.go.th

มีผู้เข้าร่วมสนใจเข้าชมเพื่อศึกษาร่างกฎหมาย จำนวน ๑๐๑๐ คน โดยมีผู้เห็นด้วย ๒ คน ผู้ไม่เห็นด้วยไม่มี และไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

ทั้งนี้ รายละเอียดของประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งหมดปรากฏตามเอกสารแนบท้าย

๕ คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาแล้ว ขอชี้แจงเหตุผลที่ไม่ได้มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ดังนี้

(๑) ประเด็นเกี่ยวกับกรรมการสมาคมนายจ้างและกรรมการสหภาพแรงงานควรมีสัญชาติไทย กรณีผู้ไม่มีสัญชาติไทยมีสิทธิเป็นกรรมการได้ไม่เกินหนึ่งในห้าของกรรมการทั้งหมด

คำชี้แจง เนื่องจากการแก้ไขกฎหมายแรงงานสัมพันธ์จากเพื่อให้เป็นไปตามสภาพของเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันแล้ว ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว และฉบับที่ ๙๔ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล การจำกัดสิทธิของคนต่างด้าวในการเป็นกรรมการสมาคมนายจ้างหรือกรรมการสหภาพแรงงานนั้น ย่อมไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว ประกอบกับประเทศไทยมีให้สิทธิคนต่างด้าวเป็นกรรมการหรือจัดตั้งสหภาพแรงงานนั้น ประเทศไทย The Office of the United States Trade Representative (USTR) ของประเทศไทยขอให้รัฐบาลสหรัฐอเมริการะงับสิทธิ Generalized System of Preferences (GSP) ของประเทศไทย ดังนั้น การแก้ไขกฎหมายแรงงานสัมพันธ์จึงต้องคำนึงถึงกรณีต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย ส่วนข้อกังวลว่าจะกระทบต่อความมั่นคงหรือไม่ ก็มีกฎหมายควบคุมกำกับดูแลอยู่แล้ว เช่น กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง กฎหมายอาญา ซึ่งการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของกรรมการหรือของสหภาพแรงงานก็อยู่ภายใต้กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้รับโทษหรือถูกให้ออกจากเป็นกรรมการ

(๒) ฝ่ายลูกจ้างเห็นว่า ควรนิยามคำว่า “ลูกจ้าง” ให้หมายความรวมถึงลูกจ้างรับเหมาค่าแรง และลูกจ้างรับเหมาช่วงด้วย ฝ่ายนายจ้างเห็นว่า ควรคงตามเดิม

คำชี้แจง ร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. มาตรา ๕ ได้กำหนดนิยามคำว่า “ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ด้วยเหตุนี้ลูกจ้างรับเหมาค่าแรงสามารถเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานของนายจ้างที่ตนทำงานอยู่ได้ ดังนั้น ลูกจ้างรับเหมาค่าแรงจึงไม่ถูกจำกัดสิทธิในการเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานแต่อย่างใด สำหรับลูกจ้างของผู้รับเหมาช่วงหากมีสถานะเป็นลูกจ้างตามกฎหมาย ก็ยอมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานได้

(๓) ฝ่ายลูกจ้างเห็นว่า ควรนิยามคำว่า “ปิดงาน” ให้หมายความรวมถึงการห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าทำงานด้วย ฝ่ายนายจ้างเห็นว่า ควรคงตามเดิม

คำชี้แจง ร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. มาตรา ๕ ได้แก้ไขนิยามคำว่า “ปิดงาน” หมายความว่า การที่นายจ้างหยุดกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวเนื่องจากข้อพิพาทแรงงาน ซึ่งการปิดงานเป็นสิทธิของนายจ้างที่จะกดดันลูกจ้างเพื่อให้ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของนายจ้างหรือถอนข้อเรียกร้องที่ได้ยื่นต่อนายจ้างเท่านั้น การไปกำหนดห้ามนายจ้างมิให้บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าทำงาน จึงไม่เป็นไปตามเจตนาของผู้บัญชาติ

(๔) ฝ่ายลูกจ้างเห็นว่า ควรเพิ่มอำนาจพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานตรวจแรงงานด้วย ฝ่ายนายจ้างเห็นว่า ควรคงตามเดิม

(๙) สมาชิกสมาคมนายจ้างต้องเป็นนายจ้างที่ประกอบกิจการประเภทเดียวกันและสมาชิกสหภาพแรงงานต้องเป็นลูกจ้างของนายจ้างคนเดียวกันหรือประเภทกิจการเดียวกัน

คำชี้แจง การกำหนดให้ผู้ที่จะเป็นสมาชิกสมาคมนายจ้างต้องเป็นนายจ้างที่ประกอบกิจการประเภทเดียวกันและสมาชิกสหภาพแรงงานต้องเป็นลูกจ้างของนายจ้างคนเดียวกันหรือประเภทกิจการเดียวกันจะทำให้เกิดความเข้มแข็งในการรวมตัวจัดตั้งองค์กรซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนายจ้างและลูกจ้างที่แท้จริง

(๑๐) การเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ควรแยกลูกจ้างระดับบังคับบัญชาและลูกจ้างทั่วไปออกจากกัน

คำชี้แจง การแยกการเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานระดับบังคับบัญชาและลูกจ้างทั่วไปออกจากกันจะทำให้ไม่เกิดการแพร่เชื้อกันจากฝ่ายนายจ้างซึ่งมีอำนาจเหนือกว่าลูกจ้าง ลูกจ้างระดับบังคับบัญชาจะไม่สามารถครอบคลุมการดำเนินการตามกระบวนการแรงงานสัมพันธ์จากฝ่ายลูกจ้างทั่วไปได้จึงเกิดกระบวนการแรงงานสัมพันธ์ที่ดี มีความเข้มแข็งทั้งสองฝ่าย

(๑๑) การควบสหภาพแรงงานและสมาคมนายจ้างจะต้องเป็นสมาชิกในกิจการประเภทเดียวกัน

คำชี้แจง การควบสหภาพแรงงานและสมาคมนายจ้างจะต้องเป็นสมาชิกในกิจการประเภทเดียวกันจะทำให้เกิดความเข้มแข็งขององค์กรซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนายจ้างและลูกจ้างที่แท้จริง

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานได้เปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนผ่านเว็บไซต์ www.labour.go.th และ

.....
กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย
กองนิติการ
กันยายน ๒๕๖๑

วิเคราะห์ผลกระทบ
ร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.

๑. ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

นายจ้างและลูกจ้างทุกคน ซึ่งจากข้อมูลกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ณ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีจำนวนสถานประกอบกิจการ/นายจ้าง จำนวน ๓๙๖,๔๐๑ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๙,๒๙๑,๕๘๘ คน

๒. ผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยรวม

เชิงบวก

(๑) ลูกจ้างได้รับการคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับการรวมตัวกันจัดตั้งสหภาพแรงงานตามกฎหมายว่าด้วย แรงงานสัมพันธ์ในการแสวงหาและคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้างได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๒) ทำให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสถานประกอบกิจการให้มีการเจรจา ยุติข้อพิพาทในระดับทวิภาคี และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งกันและกัน โดยเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายได้ทางานป้องคงกันเองได้มากขึ้นส่งผลให้เกิดความสงบสุข แก่สังคมโดยรวม

(๓) ทำให้ไม่เกิดการตั้งข้อรังเกียจหรือประเทศคู่ค้ายกมาเป็นข้ออ้างหรือกีดกันทางการค้าขาย ระหว่างประเทศ เนื่องจากมีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับอนุสัญญาขององค์กร แรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งคล้ายกับบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ในประเทศไทยที่พัฒนา ทางอุตสาหกรรมที่เน้นส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างย่อมเป็นการแสดงให้เห็น ถึงการพัฒนากฎหมายในประเทศไทยนั้น

(๔) การมีกฎหมายที่สอดคล้องกับอนุสัญญาทำให้เกิดการยอมรับขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ และเป็นการแสดงถึงความมีศักดิ์ศรีในสังคมระหว่างประเทศ

เชิงลบ

การที่กฎหมายเปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาเป็นกรรมการสหภาพแรงงานในประเทศไทยได้ จำนวนไม่เกินหนึ่งในห้าของกรรมการทั้งหมด โดยการกำหนดคุณสมบัติไว้ในกฎหมายลำดับรอง เช่น ต้องเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย และต้องทำงานในประเทศไทยติดต่อ กันอย่างน้อย ๑ ปี เพื่อให้มีความ สอดคล้องกับอนุสัญญาองค์กรแรงงานระหว่างประเทศแต่อาจก่อให้เกิดประเด็นเรื่องความมั่นคง ภายในประเทศไทยไม่สามารถควบคุมกำกับแรงงานต่างด้าวให้ปฏิบัติตามข้อตกลงตามกฎหมายได้ เนื่องจาก ในปัจจุบันมีการจ้างงานแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยจำนวนมาก

๓. ผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

ร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. มีบทบัญญัติที่ห้ามหรือจำกัดสิทธิของนายจ้าง และลูกจ้างเกี่ยวกับเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย เสรีภาพในเคหสถาน การแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การประกอบอาชีพ การรวมกันเป็นสมาคม สหกรณ์ สหภาพ องค์กร ชุมชน หรือหมู่คณะอื่น ตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่เป็นการจำกัด สิทธิและเสรีภาพเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ผู้ใช้แรงงานซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทยได้รับการคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับการรวมตัวกันจัดตั้งสหภาพแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ในการแสวงหาและคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้างได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสถานประกอบกิจการให้มีการเจรจาต่อรองข้อพิพาทในระดับทวิภาคี และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายได้ทางตรงกันเองได้มากขึ้นส่งผลให้เกิดความสงบสุขแก่สังคมโดยรวม

๕. เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

มาตรฐานด้านแรงงานสัมพันธ์ที่สูงขึ้นทำให้ลูกจ้างมีคุณภาพชีวิตที่ดีก่อให้เกิดความมั่นคงในการทำงาน เป็นการลดช่องว่างทางเศรษฐกิจระหว่างผู้ใช้แรงงานซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ในสังคมกับกลุ่มผู้ประกอบการซึ่งเป็นนักลงทุน รวมทั้งยังเป็นการลดความเลื่อมล้ำทางสังคมและสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐตามนโยบายของรัฐบาลและเป็นการพัฒนาด้านแรงงานที่ยั่งยืน เป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ

๖. ด้านงบประมาณแผ่นดิน

ร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. เป็นกฎหมายที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ของนายจ้างและลูกจ้างในการปฏิบัติต่อกันโดยมุ่งเน้นส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ไม่มีการเพิ่มหน่วยงานหรืออัตรากำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายแต่อย่างใด จึงไม่มีผลกระทบต่องบประมาณแผ่นดิน

๗. ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ซึ่งใช้มานานกว่า ๔๐ ปี เป็นกฎหมายที่กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อกันระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายมีความเข้าใจอันดีต่อกัน สามารถทำข้อตกลงในเรื่องสิทธิ หน้าที่ และผลประโยชน์ในการทำงานร่วมกันได้ การแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเกิดจากข้อเรียกร้องของผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง ลูกจ้างมีส่วนในการยกร่างกฎหมายตั้งแต่เริ่มต้นทำให้ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย และมีการรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้าน จึงไม่มีความยุ่งยากในการปฏิบัติตามกฎหมาย